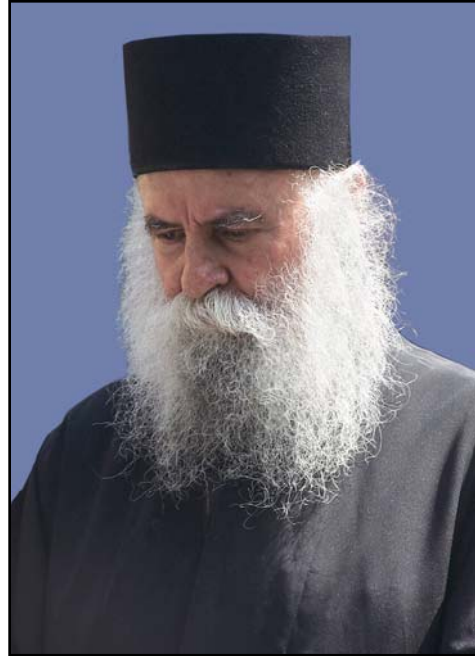

**ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
π. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΠΙΛΑΛΗ
(1932- † 4. 6. 2014).**

Ὁ Γέρον Νικόδημος Μπιλάλης, κατά κόσμον **Βασίλειος**, γεννήθηκε τό 1932 στό ὄρεινό χωριό Μηλιές (Δῆμος Ἄρχ. Ὀλυμπίας), Ν. Ἡλείας. Γονεῖς του ἦσαν οἱ εὐλαβέστατοι **Γεώργιος** καί **Ἑλένη** (τό γένος Κακούρη). Ἦταν τό 2ο ἀπό τά 17 παιδιά τῆς οἰκογενείας του (μέ ἐπιζήσαντα τά 10). Ἡ οἰκογένεια Μπιλάλη εἶχε καί ἔχει βαθιά θρησκευτική καί ἱερατική παράδοση, μέ γνωστότερους τούς 3 Ἱερομόναχους θεῖους τοῦ ἀειμνήστου Γέροντα, μακαριστούς **πατέρες Σπυρίδωνα, Εὐστάθιο καί Εὐσέβιο**.

Ὁ Βασίλειος, ἀπό μικρό παιδί, διακρίθηκε γιά τήν εὐφυΐα, τήν ὀξύνοια καί τό ἀκέραιο τοῦ χαρακτήρα του. Φοίτησε στό Δημοτικό Σχολεῖο τῆς γενέτειράς του, στά Σχολαρχεῖα τοῦ Δούκα καί τοῦ Πελοπίου, ἐνῶ συνέχισε τίς γυμνασιακές του σπουδές στό 1ο Γυμνάσιο Ἀθηνῶν καί τίς περάτωσε στή Βαρβάκειο, βοηθούμενος οἰκονομικά ἀπό τό μακαριστό θεῖο του Ἀρχιμ. π. Σπυρίδωνα Μπιλάλη (1918 - † 1974).

Τό 1952 εἰσήχθη πρῶτος στή Θεολογική Σχολή τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπό τήν ὁποία ἀπεφοίτησε μέ ἄριστα, ἐνῶ ὅσο σπούδαζε ἐγαζόταν.

Ὁ ἱεραποστολικός του ζῆλος τόν ὁδήγησε στήν Ἀδελφότητα Θεολόγων «Ζωή», ὅπου καί ἐργάσθηκε τόσο στή Γραμματεία, ὅσο καί σάν διορθωτής βιβλίων. Μετά τό διαχωρισμό τῆς «Ζωῆς» καί τήν ἀποχώρηση τοῦ θεῖο του π. Σπυρίδωνος ἀπό αὐτήν, ἀπεχώρησε καί ὁ τότε Βασίλειος.

Διακρινόμενος γιά τή φιλομάθειά του συνέχισε τίς σπουδές του κάνοντας μεταπτυχιακά στό Στρασβοῦργο (Γαλλία, 1967). Ἐπιστρέψας στήν Ἑλλάδα ἐνεγράφη, μετά ἀπό κατατακτήριες ἐξετάσεις, στή Φιλοσοφική Σχολή τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὅπου καί ἔλαβε τό πτυχίο του σάν δόκιμος μοναχός πλέον. Σέ ὅλες τίς βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσης εἶχε ἀρίστη ἐπίδοση. Μάλιστα τοῦ εἶχε προταθεῖ θέση καθηγητοῦ στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τήν ὁποία καί δέν ἀποδέχθηκε.

Ἐργάσθηκε σκληρά ὡς φιλόλογος καθηγητής σέ φροντιστήρια, ὡς διορθωτής βιβλίων σέ χριστιανικούς ἐκδοτικούς οἴκους καί γιά λίγα χρόνια ὡς θεολόγος καθηγητής στή Μέση Ἐκπαίδευση. Ὅπου ἐργάσθηκε διακρίθηκε γιά τό ἦθος καί τήν ἀοκνη ἐργατικότητά του.

Ἀκολουθώντας τή βαθειά του κλίση πρὸς τόν μονήρη βίο ἀποσύρθηκε στό Ἅγιον Ὅρος (τέλος 1968) καί συγκεκριμένα στήν Ἱερά Νέα Σκήτη, στή Συνοδεία τοῦ μακαρ. Γέρ. Ἰωσήφ (μετέπειτα Βατοπαιδινού), ὅπου κι ἔγινε Μοναχός λαμβάνοντας τό ὄνομα **Νικόδημος** (ἐκ τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου).

Μέ τή Συνοδεία τοῦ Γέροντός του μετέβη στήν Ἱερά Μονή Κουτλουμουσίου-Καρυές, προκειμένου νά τήν ἐπανδρώσουν, ὅμως αὐτό τελικά δέν εὐδοώθηκε. Ἔτσι, κατόπιν εὐλογίας, ἐπέλεξε τήν ἐρημική ζωή καί ἐγκαταβίωσε στήν ἐρημο τῆς Καψάλας, στό Κελλίον Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου (τό ὁποῖο ἀνήκει στήν Ἱ. Μονή Παντοκράτορος), ὅπου καί διέμενε μέχρι καί τήν κοίμησή του.

Ὡς μοναχός ἴδρυσε τήν «**Πανελλήνια Ἑνωσι Φίλων τῶν Πολυτέκνων**» (**Π.Ε.ΦΙ.Π.**), ἀρχικά ὡς «ἄτυπη Ὁμάδα Φιλοπολυτέκνων» (1969) καί στή συνέχεια ὡς Σύλλογο μέ νομική ὑπόσταση (1972). Διετέλεσε Α΄ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἕως καί τήν κοίμησή του, ἐνῶ ἀπό ταπείνωση δέν ἀποδέχθηκε ποτέ τό ἀξίωμα τοῦ Προέδρου.

Κατά τά 6 πρῶτα χρόνια (1969—1974) πραγματοποιοῦσε πολλές προσωπικές ἀπογευματινές ἐπισκέψεις συνοδευόμενος πάντοτε ἀπό τόν Πρόεδρο κ. Ἀντώνιο Ἀντωνίου (δέν ἤθελε νά εἰσέρχεται μόνος του στίς κατοικίες τῶν Πολυτέκνων) καί διαπίστωνε τήν πραγματικότητα ἰδίους ὄμμασιν. Ἡ βοήθεια πού παρείχετο ἦταν οὐσιαστική καί ἄμεση κι ὄχι «ἔπεα πτερόεντα» (= λόγια τοῦ ἀέρα). Οἱ ἐπισκέψεις στίς ἄπορες Πολύτεκνες Οἰκογένειες, μέ 7 παιδιά καί ἄνω τότε, ἐγένετο γνωστές μέ πολλούς τρόπους, κυρίως ὅμως, μεσω τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐφημερίδας «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», στήν ὁποία ὁ ἀείμνηστος Γέροντας Νικόδημος εἶχε καί ἐπιμελεῖτο τακτικά μόνιμη Φιλοπολυτεχνική Στήλη.

Παράλληλα ὁ ἴδιος πρόσφερε προσωπική ἐργασία οἰκοδόμου, ὡς κτίστης ἢ ἐργάτης, ἐπιστρατεύοντας καί Φίλους στήν ἀνέγερση μεγάλης κατοικίας καί μέ ἔξοδα τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π., στήν Κάτω Κηφισιά, στά Ὀχυρωματικά Ἔργα Φασίδεοι ἐπί Μεταξᾶ, στά ὑπόγεια ἀποχωρητήρια τῶν ὁποίων κατοικοῦσε ἄπορη Πολύτεκνη Οἰκογένεια μέ 11 μικρά παιδιά τότε, ἀπό 17 ἐτῶν ἕως νεογέννητο βρέφος. Μέ ἐνέργειές του νομιμοποίησε καί ἀγόρασε ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π. ἐπ' ὄνοματι τῆς Οἰκογενείας καί τό σχετικό μεγάλο οἰκόπεδο.

Πολύ σύντομα (1977) ὁ Γέροντας Νικόδημος συνειδητοποίησε τήν ἀδήριτη ἀνάγκη νά καταστεῖ εὐρύτερα γνωστό τό ταπεινό ἔργο τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. καί γιά τό σκοπό αὐτό προχώρησε στήν ἐκδοση τοῦ Περιοδικοῦ «**ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ**» ἀρχικά, τό ὁποῖο στή συνέχεια μετονομάσθηκε σέ «**ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**» καί τελικά σέ «**Ἑλληνορθόδοξη ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**». **Ἦταν ὁ Συντάκτης καί ἡ ψυχή τοῦ Περιοδικοῦ**, τό ὁποῖο ἀριθμεῖ 141 τεύχη καί κυκλοφορεῖται σέ 850.000 φύλλα ἐτησίως. Ἀποστέλλεται δέ ἐξαρχῆς ΔΩΡΕΑΝ σέ ὅλους τούς ἐλληνορθοδόξους Ἱ. Ναούς, Ἱ. Μονές καί Κοινότητες ἀπανταχοῦ Γῆς, **μέ τήν εὐλογία καί σύσταση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**. Τό Περιοδικό, κύριος ἄξονας τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε τό αἰώνιο τρίπτυχο Θρησκεία (Ὁρθοδοξία), Πατρίδα, Οἰκογένεια, ἀποτελέσσε τόν κύριο μοχλό τῆς πολυσχιδοῦς δράσης τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα.

Ὁ ἀείμνηστος π. Νικόδημος γιά 45 συναπτά ἔτη ἀφιέρωσε τή ζωή του στήν προστασία τῶν ἀγαπημένων του Ὑπερπολυτέκνων καί Πολυτέκνων Οἰκογενειῶν, στόν ἀγῶνα κατά τῶν ἐπάρατων Ἐκτρούσεων καί τῆς ἀντισύλληψης, στή διάδοση τοῦ πνεύματος τῆς φιλοτεχνίας καί πολυτεχνίας καί στήν ἀνάδειξη τοῦ τεράστιου Δημογραφικοῦ Προβλήματος τῆς Χώρας μας.

• **Χιλιάδες** οἱ Πολύτεκνες Οἰκογένειες σέ Ἑλλάδα καί Κύπρο **πού ἐνισχύθηκαν καί ἐνισχύονται** ἠθικά καί ὑλικά ἀπό τόν Σύλλογο, τόσο σέ χρήματα, ὅσο σέ εἶδη (τρόφιμα, ροῦχα, ἔπιπλα, οἰκιακές συσκευές κλπ.).

• **Ἐκατοντάδες** τὰ ἀθῶα βρέφη **πού σώθηκαν ἀπό ἔκτρωση** μέ τήν ἄμεση-προσωπική ἐπικοινωνία τοῦ Γέροντα, ἀλλά καί μέ τήν ἔμμεση βοήθειά του διά μέσου τοῦ Περιοδικοῦ.

• **Χιλιάδες** τὰ παιδιά **πού γεννήθηκαν** μέ τήν προτροπή τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα μέσω τῆς ἀρθρογραφίας του στό Περιοδικό κατά τῆς ἀντισύλληψης καί ὑπέρ τῆς κατά Θεόν εὐλογημένης τεκνογονίας.

Ὑπῆρξε πρωτοπόρος στήν ἐνασχόλησή του μέ τό Δημογραφικό, τό ὁποῖο χαρακτηρίζε ὡς τό ὑπ' ἀρ. 1-ἕνα Πρόβλημα τῆς Χώρας μας, καί ἦταν ἀπό τούς πρώτους πού ἔκρουε ἐδῶ καί 40 καί πλέον χρόνια τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου γιά τή συρρίκνωση τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ λόγω τῆς μεγάλης Ὑπογεννητικότητας.

Ἡ **Ἀκαδημία Ἀθηνῶν** ἀναγνωρίζοντας τή σπουδαιότητα τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π., 7 μόλις ἔτη νόμιμης δράσης της, προέβη στήν **κατ' ἐξαίρεση βράβειυσή της** τό Δεκέμβριο τοῦ 1979. Συνήθως βραβεύονται Σωματεῖα μέ 25ετή καί πλέον δράση.

Στίς ἐπικρίσεις κάποιων ὅτι ἡ ἐνασχόλησή του μέ θέματα γάμου-οἰκογενείας δέν συμβιβάζεται μέ τήν ιδιότητα τοῦ μοναχοῦ, ἡ ἀπάντησή του ἦταν ὅτι **ἐπιτελοῦσε τό ἔργο τῆς Π.Ε.ΦΙ.Π. μέ τήν εὐλογία τῶν πνευματικῶν του** (Γέρ. Σίμωνος Ἀρβανίτη-Πεντέλη, Γέρ. Διονυσίου Κολιτσοῦ-Ἅγιον Ὅρος κ.ἄ.), **ἀλλά καί τῶν ἄλλων μεγάλων Ὁσίων Γερόντων τοῦ 20ου αἰῶνος** (Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, ὁσίου Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου, μέ τόν ὁποῖο εἶχε στενή πολυετή πνευματική σχέση, ὁσίου Γέροντος Ἰακώβου Τσαλίκη, ὁσίου Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου κ.ἄ.).

Τό 1971 ὁ μακαριστός π. Νικόδημος προέβη στήν **ἴδρυση τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης»** μέ κύριο σκοπό τήν τιμή καί προβολή τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός καί Διδασκάλου ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ἀλλά καί τή διάδοση τῶν ψυχωφελεστάτων ἔργων Του, καθώς καί τήν ἀνέγερση Ἱερῶν Ναῶν πρός τιμήν Του. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ ἕως καί τήν κοίμησή του. Τό ἔργο τῆς προβολῆς τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ἐγκαινιάσθηκε ἄτυπα στήν Ἱ. Μονή Πετράκη (Ἀθήνα) κατὰ τήν ἐπέτειο τῆς ἱ. Μνήμης Του, τήν 14η Ἰουλίου 1969, μέ τήν καθιέρωση ἱ. Ἀγρυπνίας, πού ἔκτοτε συνεχίζεται ἕως σήμερα.

Μέ τήν προσωπική ἐπίβλεψη καί ἐπίπονη ἐργασία τοῦ μακαριστοῦ π. Νικοδήμου ἀνηγέρθη ὁ **1ο-πρῶτος Ἱερός Ναός ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου** στίς Καρυές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, στό Κελλίον τῶν Σκουρταίων «Ἅγιος Γεώργιος», ὅπου ἐκοιμήθη καί ἐτάφη ὁ Ἅγιος. Τά δέ τελευταῖα χρόνια ἐπικέντρωσε τό ἐνδιαφέρον του στή μελλοντική ἀνέγερση Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κολλυβάδων στήν περιοχή τῆς Καψάλας, σέ τοποθεσία ὅπου **διασώζεται τό ἐρημοκάλυβο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, τό ὁποῖο καί ἀναστήλωσε τό 2013.**

Συνέγραψε καί ἐξέδωσε τόν **«Πρωτότυπο Βίο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου»**, ὁ ὁποῖος ἐκυκλοφορήθη σέ 10 ἐκδόσεις καί συνολικά σέ 120.000 ἀντίτυπα περίπου. Ὁ Βίος τοῦ Ἁγίου, ἀλλά καί ἡ ἱ. Εἰκόνα Του (180.000 περίπου ἀντίτυπα) διατίθενται ἐξαρχῆς Δωρεάν.

Παράλληλα ἀπό τό Σύλλογο διατίθενται ὅλα τὰ κυκλοφοροῦντα ἔργα τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, ὅλων τῶν Ἐκδοτικῶν Οἴκων, μέ βιβλιοπωλική ἔκπτωση, δίχως δηλ. νά ἔχει τό παραμικρό κέρδος ὁ Σύλλογος, μέ σκοπό τή διάδοση τοῦ σπουδαίου καί ἀνεπανάληπτου συγγραφικοῦ Ἔργου τοῦ Ἁγίου.

Ὁ μακαριστός Γέροντας ὑπῆρξε, μεταξύ τῶν ἄλλων, **λόγιος, ἄριστος φιλόλογος, δεινός χειριστής τοῦ λόγου καί τῆς πέννας καί πολυγραφότατος συγγραφέας.**

Ἐκτός ἀπό τό Περιοδικό τῆς Π.Ε.Φ.Π., τό ὁποῖο συνέγραφε ἀνελλιπῶς ἀπό τό 1977 ἕως καί τήν κοίμησή του, τό 2014 (141 τεύχη), καθώς καί τά ἑκατοντάδες ἄρθρα, συνεντεύξεις καί ὁμιλίες του γιά θέματα Οἰκογενείας, γιά τίς Ἐκτρώσεις, τό Δημογραφικό, ἀλλά καί γιά γενικότερα θέματα τῆς Ὁρθοδοξίας καί Ἑλληνισμοῦ, μάλιστα, ὡς στρατιώτης ἐπανεξέδωσε τό Περιοδικό «Φρουρός» (1959), τό ὁποῖο εἶχε πρωτοεκδώσει ὁ θεῖος του π. Σπυριδίων, ὁ μακαριστός Γέροντας **εἶχε συγγράψει καί ἀρκετά βιβλία.** Μεταξύ ἄλλων διακρίνονται τά τρία (3) Σχολικά Βιβλία του, «Ὁ Πρωτότυπος Βίος τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου», καθώς καί ὁ Βίος καί τά Ἔργα τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου (2 τόμοι). Παραθέτουμε τά σημαντικότερα ἔργα του:

1. «Μεγάλου Βασιλείου, “ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ...”», σχολικό ἐγχειρίδιο γιά τήν Α΄ τάξη Λυκείου.
2. «Ἰωάννου Χρυσοστόμου, “ΛΟΓΟΙ ΔΥΟ ΕΙΣ ΕΥΤΡΟΠΙΟΝ”» σχολικό ἐγχειρίδιο γιά τή Β΄ τάξη Λυκείου.
3. «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΛΑΤΡΕΙΑ», σχολικό ἐγχειρίδιο γιά τή Β΄ τάξη Λυκείου.
4. «Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης (1749-1809), ἀφιέρωμα-ἔκκλησις».
5. «Μεγάλου Βασιλείου, Ἄπαντα, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ», τόμοι Α΄, Γ΄, ΣΤ΄, Ζ΄ καί σέ συνεργασία μέ τόν Ἀρχμ. Μελέτιο Καλαμαρά (μετέπειτα Μητρ. Πρεβέξης) οἱ τόμοι Β΄, Δ΄, Ε΄ καί Η΄.
6. «Ἀγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου. “Περί Γάμου-Τεκνογονίας καί Παρθενίας...”».
7. «Σύντομη βιογραφία καί μερική Διήγηση θαυμάτων τοῦ Ὁσίου Παταπίου».
8. «Ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης. Ὁ Βίος τοῦ Ὁσίου», τόμος Α΄.
9. «Ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης. Τά εὐρισκόμενα Κείμενα», τόμος Β΄.
10. «Θαύματα Ὁσίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου».
11. «Ὁ Πρωτότυπος Βίος τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου».
12. «Ἱεροί Ναοί τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου (ἀνά τήν Ἑλλάδα)».
13. «Ἡ ἀκυρότητα τῶν «Μυστηρίων» τῶν Λατινοπαπικῶν ὡς αἰρετικῶν».
14. «Οἰκουμενισμός καί Ἀλλαγὴ Πασχαλίου».
15. «Ἀρχιμανδρίτης Σπυριδίων Σπυριδωνος Μπιλάλης, 1918-1974, Συνοπτική Βιογραφία», 2014. (Τό τελευταῖο βιβλίο τοῦ Γέροντα Νικοδήμου, τό ὁποῖο δέν πρόλαβε νά δεῖ ἐκτυπωμένο).

Ὁ μακαριστός Γέροντας Νικόδημος ἐκδαπανήθηκε κυριολεκτικά στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν συνανθρώπων του. Ὡς βαθειά πατερικός ἄνθρωπος ἀγάπησε ὑπερβαλλόντως τόν Τριαδικό Θεό, τήν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί τούς Ἁγίους. Ἀφιέρωσε ὅλη τή ζωή του στήν ἀνόθευτη Πατερική Διδασκαλία, ὑπερασπιζόμενος μέ ὅλες τίς δυνάμεις του, μέ ὁμολογιακή πάντοτε διάθεση, τήν Ἁγία μας Ὁρθοδοξία, πολεμώντας τίς ἐπικίνδυνες παρεκκλίσεις ἀπό Αὐτήν.

Ἐξησε σάν πραγματικός μοναχός, τιμώντας στό ἔπακρο τίς μοναχικές του ὑποσχέσεις. Ὑπῆρξε ταπεινός, ἄνθρωπος ὑπακοῆς, καθαρός στό σῶμα καί στήν ψυχή καί ἀκτήμων, δέν εἶχε οὔτε ἐπεδίωξε νά ἔχει ποτέ δικά του χρήματα καί περιουσία. Ἡ ἀπαράβατη καί αὐστηρή **νηστεία**, ἡ ὑπερβάλλουσα **ἀγρυπνία**, ἡ ἔντονη καρδιακή **προσευχή** καί ἡ **μελέτη** τῶν Πατερικῶν Ἔργων ἦσαν τά καθημερινά του παλαίσματα.

Συνεδύαζε μέ μοναδικό και άξιοθαύμαστο τρόπο τό μοναχικό βίο και τήν ιεραποστολική δραστηριότητα, εργαζόμενος νυχθημερόν για τό καλό τής Έκκλησίας και για τούς αγαπημένους του Πολυτέκνους. Είχε δέ και τό τάλαντο τής σωστής επιλογής συνεργατών στα Διοικητικά Συμβούλια των δυό Συλλόγων, τής Π.Ε.ΦΙ.Π. και του «Αγίου Νικοδήμου», στα όποια ύπηρετήσαν και ύπηρετούν άνιδιοτελώς σπουδαίες προσωπικότητες.

Στίς 4 Ιουνίου 2014, ήμέρα Τετάρτη, τό απόγευμα και σέ ήλικία 83 έτών ό μακαριστός Γέροντας Νικόδημος, «*κρίμασι οίς οίδεν ό Κύριος*», έκομήθη άπροσδόκητα μετά από άτύχημα στό Κελλί του στην Καψάλα Αγίου Όρους. Ό τρόπος του θανάτου του είχε παρόμοια χαρακτηριστικά μέ αυτόν του Όσίου Άθανασίου του Άθωνίτου, τον όποιο ιδιαιτέρως εύλαβείτο και του όποιου ύπήρξε βιογράφος, αλλά και έκδότης των εύρισκομένων Έργων του. Η έξόδιος Άκολουθία και ή ταφή έγιναν τήν έπομένη ήμέρα, 5 Ιουνίου, στην Ίερά Μονή Παντοκράτορος Αγίου Όρους, στην όποια ανήκε τό Κελλί του.

Ό άπέριττος, κατά τή μοναχική τάξη, τάφος του Γέροντα.

Ό μακαριστός Γέροντας Νικόδημος «*εύάρεστος Θεώ γενόμενος, ήγαπήθη, και ζών μεταξύν άμαρτωλών, μετετέθη...*» (Σοφ. Σολομ. 4, 7). Τό κενό πού άφησε είναι μεγάλο και δυσαναπλήρωτο. Πιστεύουμε, όμως, άκράδαντα ότι βρήκε παρησία ένώπιον του δικαιοκρίτου Θεού, γιατί άγάπησε πολύ, και ή κατά Θεόν άγάπη, όπως διδάσκει ό Άγιος εύαγγελιστής Ιωάννης, νικά και αυτόν άκόμη τό θάνατο: «*Ημείς οίδαμεν ότι μεταβεβήκαμεν εκ του θανάτου εις τήν ζωήν, ότι αγαπώμεν τούς άδελφούς...*» (Α΄ Ιωάν. 3, 14). Οι προσευχές του για τούς άδελφούς μας Πολυτέκνους και τή «*μικρή και πτωχή*» Π.Ε.ΦΙ.Π., όπως τήν άποκαλοϋσε, θά μάς ακολουθούν, θά μάς ένδυναμώνουν και θά μάς ένισχύουν έτι περισσότερο.

«Γέροντος Νικοδήμου (Μπιλάλη), Αγιορείτου Μοναχοϋ, αιώνια ή μνήμη!»

Η Π.Ε.ΦΙ.Π.

(Ακαδημίας 78Δ - 106 78 ΑΘΗΝΑ.

Τηλ. 210-38.38.496, 210-38.22.586,

FAX: 210-38.39.509.

E-mail: pefip@otenet.gr

Ίστοσελίδα: www.pefip.gr).